

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

เรื่องที่ ๕/๒๕๖๗

กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

นายสงกรานต์ ครูในโรงเรียนแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อเท็จจริง นายสงกรานต์ ครูในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยเข้าใจว่านักเรียนสอบปลายภาคเสร็จแล้ว สามารถหยุดปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงปิดภาคเรียนได้ ซึ่งช่วงปิดภาคเรียนนายสงกรานต์ ได้รับมอบหมายให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ โรงเรียน ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ เมษายน ๒๕๕๒ แต่นายสงกรานต์ ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกครั้ง เมื่อเปิดภาคเรียนวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒

มาตรา มาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ วางหลักการไว้ว่า... “การละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง..”

ข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการของสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ระบุ ...“วันปิดภาคเรียนให้ถือว่า เป็นวันพักผ่อนของนักเรียน ซึ่งสถานศึกษาอาจอนุญาตให้ข้าราชการหยุดพักผ่อนก็ได้ แต่ถ้ามีราชการจำเป็นให้ข้าราชการมาปฏิบัติราชการเหมือนการมาปฏิบัติราชการตามปกติ”...

ฐาน ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษ ปลดออก

ข้อสังเกต :วันปิดภาคเรียนให้ถือว่า เป็นวันพักผ่อนของนักเรียน ซึ่งสถานศึกษาอาจอนุญาตให้ข้าราชการหยุดพักผ่อนก็ได้ แต่ถ้ามีราชการจำเป็น ให้ข้าราชการมาปฏิบัติราชการเหมือนการมาปฏิบัติราชการตามปกติ

หมายเหตุ: อ้างอิงจากหนังสือ รวมตัวอย่างความผิดทางวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์และการหาหรือข้อกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙)

